

Motion till riksdagen 2005/06:Sk296

av Johan Linander (c)

Folkbokföring

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att folkbokföringslagen måste ändras så att människor faktiskt själva får bestämma var de skall bo.

Motivering

”Det var en solig dag i juni och de två unga lyckliga stod inför altaret. Det var deras livs största dag, deras kärlek skulle stadfästas genom äktenskapet. De båda hade sedan länge varit ett par och nu hade de bestämt sig för att det var dags att svära varandra evig trohet. De bodde visserligen inte tillsammans, men det såg de inte som ett hinder för att gifta sig. Varför skulle det vara ett hinder, undrade de båda, tider förändras och i deras rådande livssituation passade det bäst att bo på olika orter.

Det gick några månader och de båda levde lyckliga, nygifta och mycket förälskade. De fortsatte att bo åtskilda eftersom de hade sina arbeten på olika orter och dessutom hade båda kommunalpolitiska uppdrag som de ville fullfölja. Givetvis träffades de ofta, ibland hos henne och ibland hos honom.

Då kom plötsligt den stora Skattemyndigheten inklampande i deras liv. – Varför bor ni inte tillsammans? frågade den stora Skattemyndigheten. De båda lyckliga förklarade hur deras liv såg ut och att de hellre fortsatte att bo på varsin ort även om de nu var gifta. Inte trodde de att den stora Skattemyndigheten skulle vara stygg. – Myndigheter finns väl för att hjälpa människor, menade de båda lyckliga.

Men ack vad fel de hade. Den stora stygga Skattemyndigheten hade bestämt sig för att de båda lyckliga tänkte fuska på något sätt och att de därför skulle folkbokföras med tvång på samma adress. De båda lyckliga var förtvylade och frågade varför den stora stygga Skattemyndigheten gjorde på det sättet.

Fel! Okänt namn på

- Det är för att ni ska få rätt bidrag, svarade den stora stygga Skattemyndigheten.
- Men vi får ju inga bidrag och vill inte heller ha några, sa de båda lyckliga.
- Då är det för att er post ska komma till rätt adress, fortsatte Skattemyndigheten.
- Men det gör den ju redan, svarade de båda.
- Men då är det för att ni ska rösta i rätt kommun, försökte Skattemyndigheten.
- Det tycker vi att vi gör, vi är båda kommunpolitiker i våra kommuner, svarade de lyckliga.
- Då är det för att Skattemyndigheten är mån om ert äktenskap, svarade Skattemyndigheten. Vi vill ju inte att ni ska bo på olika orter, det gör inte gifta människor, fortsatte Skattemyndigheten med sin allra myndigaste röst.

De båda lyckliga var alldeles häpna. När började Skattemyndigheten med äktenskapsrådgivning? Borde inte vi få bestämma själva var vi ska bo? Varför ska den stora Skattemyndigheten bestämma var vi ska bo? undrade de båda lyckliga som nu också var upprörda.

Snipp snapp snut, så var sagan slut (för Skattemyndigheten har ännu inte hunnit bestämma sig för om maken ska folkbokföras hos maken eller tvärtom).”

Så långt kunde jag skriva i motionsagan förra året, men nu är det tyvärr inte längre en saga. Nu har Skattemyndigheten gjort slag i saken och skrivit de båda på samma adress, fastän de fortfarande inte bor tillsammans. Den lyckliga frun, som förhoppningsvis fortfarande är lycklig, har blivit tvångsskriven hos sin man. Resultatet har blivit, förutom att hon inte är skriven där hon bor och därför nu får posten till fel adress, att hon blivit av med sina kommunala förtroendeuppdrag i sin hemkommun. Det är snarast absurt att de inte själva får bestämma hur de ska bo. Det är dags för en lagändring.

Stockholm den 26 september 2005

Johan Linander (c)